

Derviş Mamat

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.05.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Dervif Mamat

14.11.1966 tarihinde Rize'nin Güneysu ilçesinde dođdum.
İlkokuldan niversiteye kadar öğrenimimi İstanbulda tamamladım.12 yaşında
bir erkek ocuk babasıyım.

Bu kısmı zamanla daha sıcak bir hale getirmek gerekecek

Aheste Hayat

iç cebine sokuşturup şişesini
usulca
kayığına bindi
küreklere ustaca asılıyordu
gidişi sessiz ve sakindi

uzaklaşmadı çok
durduğu yerde bir süre
o boğazı
boğaz onu dinledi
evet, orası onundu
ait olduğu yerdeydi

şimdi
bir kaç kadeh atılmalıydı
başka nasıl dağıtılırdı
üstüne yapışık efkar
üstelik
deniz bir başka güzeldi bu gece
bir başka davetkar

karadaki telaşın inadına
kayığını dingin sulara bıraktı
kendini kayığına
mehtap sigarasının ucunda idi
içine doldurdu onu her nefeste
hayat
böyleyken güzeldi onun için
denizde ve aheste

Derviş Mamat

Akrostiř

tenim
ateřlerdeyken
nerdesin
sen
ellerde mi
leyli'sin

Derviş Mamat

Akrostiř 2

de ki
erkendi
rahat uykular için
vakit, henüz erken
inceydi kederimiz
şarkımız hüzzam

Derviş Mamat

Ana'lar

bitmeyen çığlıklar atarlar ilerine
yanlılarını
kendileri duyarlar
yalnız
evlat sesine açıktır kulakları
yitik denizlerde dir umutları
onlar
kayıp anneleridir
evlatları ile bulunurlar

kimilerinin
içinde bir yara mütemadiyen kanar
kara bir gökyüzüne mahkumdurlar
ellerinde
daha büyüemeyecek bir delikanlı resmi
bakar dururlar
onlar
şehit anneleridir
evlatları ile vurulurlar

Derviş Mamat

Annem Gurbette

dedeme
annem nerde diye sorardım
almanyada,gurbette
diye cevapları
almanya mı uzak, gurbet mi bilmezdim
içimi hep bir burukluk kapladı

evimizin, kapısı sıklıkla kilitli
bir odası vardı
büyük, beyaz dolaplı
ne zaman açık bulsam kapısını
içeri dalar
sırf bir başka kokuyor diye
avuçlarımın içine alır
sonra burnuma dayar koklardım
annemin hırkasını
koyu yeşil renkli
önden düğmeli

annesi gurbette olan çocukların
yün hırkada saklı olabiliyor hasretleri

evimizin yakınındaki
küçük parkta
çocuklar anneleri ile oynardı
kaydırdıktan inen çocukları anneleri tutar
salıncakta anneleri sallardı
çok kıskanırdım anne
topumu parkın dışına atıp peşinden koşardım
topum bile
annesinin elini tutan
bir çocuğa çarpardı

okula başladığım ilk gün
öğretmenimiz içeri girdiğinde
arkadaşlarımın çoğu ders boyunca ağladı
anneleri ordaydı
camın dışında
zil çalınca sarılıp kucaklaşacaklardı
onlar yine de
diğer ders ve diğer gün
sürekli ağladı
neden, bir türlü anlayamadım
sen orda yoktun ya anne
bir de dedem kızar diye
ben o gün hiç ağlamadım

bir gün postacı geldi anne
ben yine koşup,yetiştim
zarfları kutulara atarken
pulları renkli olan birini görüp
işte bu bizim dedim,annem gönderdi

postacı hayır dedi
ama pulları almanya renkliydi
ısrarına kızıp bağırdı postacı
oku bakalım sizin mi
okuyamadım
okuyamadım ya anne
çok sinirlendim
sırf bir sonraki mektubu da götürür diye postacı
sınıfta okuma yazmayı ilk ben öğrendim

bir bayram sabahı misafirlerimiz geldi
anneler, babalar
yanında çocukları
eller öpüldü
sohbetler edildi
sonra kalktılar
giderken çocuklarının ellerinden tuttular
ben arkalarından bakarken,
babaannem yüzümü, dedem saçımı okşadı
onlar iyi ki vardı
odaya koştum hemen
hırkanı bulup kokladım anne
bayramdı ya; sanki gülümsüyordu düğmeleri

anneleri gurbette olan çocukların
düğmeden olabiliyor bayram sevinçleri

Derviş Mamat

Araf

ölümlere yatıp
kıyametlere uyanıyorum

cennetten kovuldum
cehenneme giremiyorum

hep araf
hep araf

gel
tut ellerimden
yeryüzüne dönelim

Derviş Mamat

Ata'ya Tekmil

atam
ben; cumhuriyetin dördüncü kuşak emanetçilerinden
derviş ali
rizeli
gençliğe hitaben söylediklerinin
80.yılı münasebeti ile veriyorum bu tekmili

senden sonra
çok partili olduk atam
ya eğitimsizliğimizden idi
ya da erken olduğundan
sağımız solumuz şaştı
biri sağdan tuttu gençliğimizi
biri soldan
adeta birbirine çarptı
iki tarafta bizimdi ama
yine bizim kanımız aktı

alevi-sünni olduk bir dönem
camileri taradı birileri
birileri bir otelde kıştırıp diğerlerini
ateşe verdi
dışarda tekbir sesleri
insanlık sınavında atam
sınıfta kaldık
hepimizin bildiği katilleri
bulmamak için aradık

senden sonra
iyice batıcı olduk atam
onlar bir birlik kurdu
hemen başvurduk
ortak pazar dediler sonra
ekonomi,tarım,finans ne varsa sunduk
bizden sonra gelenler ortak oldu
biz pazar olduk
ama darılmadık!
50 yıldır uğraşıyoruz
yorulmadık!

senden sonra
bir pkk belası çıktı
asker,çoluk,çocuk kırkbin cana kıyan bir hain kitlesi
misakı milli için başka bir devlet kurmaya istekli
sayıları önemsiz ama
dostumuz amerika destekli
ne yapalım atam
ölenle ölmüyor
onlar katlettikçe biz hep bir ağızdan lanetliyoruz
böylece şehitler ölmüyor!
vatan bölünmüyor!

senden sonra
yollar,köprüler,barajlar yaptık
fabrikalar,limanlar,tersaneler kurduk
bankalarımızı çoğalttık
eğer çiftlik gibi kullanılmasalardı
yada hortumlanmasalar
muasır medeniyete ulaşacaktık
baktık olmuyor atam
birde zaptedilirler diye!
çoğunu sattık

senden sonra
yirmibirinci yüzyılın başlarında hemde
bilimle,teknoloji ile uğraşırken tüm dünya
gelecekle
uzayla,genle,nükleer fizikle
biz örtünmekle uğraşyoruz atam
ilk çağ insanı gibi
örtünmekle

atam
bu tablo sana yabancı değil bilirim
sekseninci yılda emanetinin hali budur
arz ederim

Derviş Mamat

Attila İlhan'a

bir vatan resmi çizdin usta
bir ulus tarifi yaptın
onurlu kavgalarını
dar zamanlara sıkışmış
sevdalarını anlattın
biliriz ne kavgadan ne sevdadan yılırsın usta
bizi yoruldunda mı bıraktın

sürecek
gece yarılarında
boş sokaklarda voltalarımız
dostlar için telaşlarımız
özgürlük ve memleket üzerine
ve sevmek üzerine
ve alın teri üzerine
planlarımız

yazılarından nasihatler
şiiirlerinden ilham alacağız
kimbilir kaçımız
bir şapka ve bir fular takıp
ve tutup gözyaşlarımızı
birer attila ilhan olacağız

Derviş Mamat

Biri ve diğeri

birinin aynası vardı
diğerinin de aynısı
biri geçip karşısına,konuştu
diğeri de yaptı aynısını
biri anlattıkça zincirlerini kırdı
diğeri aynasını

Derviş Mamat

Biri ve diğeri 2

bazen hepimiz çift kişilikliyiz;
birisi gündüzde olan,
diğeri gecede kalan.
bazen hepimiz çift kişilikliyiz;
birisi kostümde olan,
diğeri yürekte kalan.

Derviş Mamat

Bu Demler

bir an'dı...
kayboldu duyular,
bir tek gözlerin kaldı.
herkes sustu,
hareketler durmuşçasına ağır
sadece gözlerin akıyordu gözlerime,
bağır çağır.

düşündüm de...
yirmilerimde yoktun,
otuzlarımda da...
ya bu güne gelemeseydik? !
birbirimizi
iyi ki
bu demlerimizde sevdik...

Derviş Mamat

Cinnet An'ı

yol kenarında
cansız bir beden..
görmezden gelinen küçük bir kıyamet..
hayat akıp giderken etrafından
kan akıyor
üzerine örtülen
o hafta güzelinin resmedildiği
gazete kağıdının altından

insan kanı

belleğimin tepesine doğru
hep kalabalıklaşan
bakışmalar, konuşmalar
lav pompalıyor kalbim
damarlarıma...burnumda kan kokusu
bir çocuğun gözlerinde
belkide ilk kez bir ölüye bakmanın korkusu

biri hemen durdurmalı zamanı
kan akıyor
insan kanı..
ya kan
ya zaman durmalı
cinnet
böyle bir anda getiriliyor olmalı

Derviş Mamat

Çanakkale Şehitlerine

biz bu savaşı görmeyenleriz.
burada olanları yaşamımızca öğrendik,
imrendik.
aklımız almadı masalsı kahramanlıklarınızı
yüreğimiz yetmedi bazen,
ürperdik.

seddülbahir'de,arıburnu'nda
kirte'de, anafartalar'da
ve her yerdeydiniz.
mustafa'ydınız,ahmet'tiniz, mehmet'tiniz
kimbilir
ne muhteşemdiniz?

aylarca yarı aç ve susuzdunuz
günlerce uyumadınız...
destanlar yazdınız,
destanlar yazıldı sizin için,
duyamadınız...

annelerinizden,eşlerinizden,evlatlarınızdan
geçtiniz
bağımsızlıktan vazgeçmediniz....
kollarınızı,bacaklarınızı,canlarınızı
verdiniz
vatanınızı vermediniz...

bu gün
her gün
burdayız,sizinleyiz..
sıra bize geldiğinde
sizin gibi olacağımıza
and içeriz....

Derviş Mamat

Çiçekler Tedirgin

sensizlik ruhunu alıyor bu evin
renkleri soluyor duvarların
kapıdan adımımı attığımda başlayan ses
tik tak TİK TAK
giderek artıyor
zaman daralıyor
camlar kararıyor

ben tedirginim
çiçekler tedirgin

uyusam gece büyüyecek
seller kaplayacak her yeri
denizler kabarmak korkusu
gözümü her kapattığımda
silbaştan görmekten aynı kâbusu
yoruldum
üşüyorum
yalnızken sığamadığım yatağımızda
anılarımızı siper edip kendime
yokluğunla savaşıyorum

Derviş Mamat

Dokunma

yağmurlardan ayrı
akmaktayım
bir damlası düşse çağlayacağım
sevdalılara uzaktan bakmaktayım
hasretten,
dokunsalar ağlayacağım.

Derviş Mamat

Evsiz

gökyüzünü sermiş üstüne yine
yine yastığı kaldırım taşları
yüzüne birikmiş
baykuş ötüşlü gecelerde
kimsesizliğine döktüğü
gözyaşları

uyuyor desem
değil
sanki görmemek için
gözünü açtığında
bir dahaki uykuya kadar sürecektir kabusları
yumulmamış da
kenetlenmiş göz kapakları

açma sakın
sakın açma onları
göz göze gelmeyelim
sen evsiz
sen aç
sen pasaklı
senin göz kapaklarının ardında
benim vicdan azabım saklı

Derviş Mamat

Git

yetinmeyi bilmedin sen
hamurunda bir şey eksikti
az sevmedim ki
sevmek üzeri ne varsa verdim
bu gün bitti

benim için
kolay olmaz bir süre
ama
bir sitem bile duymazsın
senin için
farketmez sanırım
belki biri ile görüp kıskanırım
umursamazsın

artık git
aldıkların sende kalsın
mutlu kal
ben kalanlarla yetinmeye gidiyorum
sen git
bundan sonra
bir başkasından al

Derviş Mamat

Gitmek var mı

gitmek var mı?
var mı gidebilmeyi beceren?
öyle çekip gitmek değil...
varken olanların hepsini,
geride hiçbir şey bırakmadan,
kalbine
valizine
ve mazine doldurup
ve sonra hepsini bir kenara koyup
elin cebinde
yeni bir yürekle
var mı gidebilen? ...

gitmek var mı?
kader demeden
keder bilmeden
acıtmadan, acımadan
tek bir söz bile etmeden
acaba dönülür mü?
dönüp de bulunur mu?
düşünmeden...
var mı gidebilmeyi beceren? ...

Derviş Mamat

Hesaplaş Yüreğınle

yokla bakalım yüreğini
kaç kiracı almış
bu güne dek
odacılarına...
kaçı
çiçekler ekmiş pencerelerine
kaçı
kaçar gibi koşmuş
kapılarına...

kaçına
anahtar vermişsin giderken
belki yeniden gelir diye
yanına...
kaçıncının odası
gittiği günkü gibi kalmış
kaçıncı kiracın
hiç aramamış bir daha...
kaçıncıdan sonra
söz vermişsin kendine
'kiracı istemem asla'...

kaç kiracı
hesapla...

sonra...yalnızlığını al yanına
kilit vur
her odacığın kapısına
bir daha...
bir daha...
bir daha...

Derviş Mamat

Huzur

gökyüzünde uçurtmanım senin
ipimi bir çocuk coşkusu ile tut
ellerindeyken
mavi göklerdeki kaderim
usulca bir yere çök
başım dizlerinde
beni uyut

Derviş Mamat

İstanbul'a

ben
seni terketmenin planlarını yapıyorum
şairin aksine...
gündüzlerini artık ruhum kaldırmıyor.
pes etmeye karar verirken her seferinde,
akşam oluyor.
ey gecesi sihirli şehir;
bunca çirkinliği nerende saklıyorsun?
nerede isyan duyguları kabaran insanlar?
neden feryadı duyulmuyor kimsenin?
söyle;
yoksa geçekten,
evliyaların mı var senin?

Derviş Mamat

Kaç

kaç ayrılık bir kavuşma eder
bilmiyorum
kaç gitmelerin toplamı
bir gelmeye eşitlenecek
kaç susma bir söz olacak
kaçıncı mevsimde
kaç parçaya bölününce yürek
bir bütün olacak
bir ömrün neresi vuslatlara
neresi hasretlere bölünecek

kaç duvara çarpınca uslanacak gönül
kaç doğru bir yanışı götürecektir ömürden
kaç yanlıştan bir doğru çıkacak ömre
kaç
kaç
nereye kadar

Derviş Mamat

Kollarını Aç

şimdi...
kapat gözlerini
ve derin bir nefes al.
rüzgara karıştım
yükseliyorum...
kollarını aç ve öyle kal.
doludizgin
ben geliyorum.

Derviş Mamat

Nev York'ta Bir Akşam Üstü

hapsirdin
mendilimi uzatırken,mehaba dedim
merhaba dedin sende

öyle baktın ki yüzüme
o an hemde
sarı saçlarında gezindi sanki ellerim
kendimi gördüm deniz mavisi gözlerinde
işte böyle tanıştık
new york'ta bir akşam üstü
42.caddenin köşesinde

konuştuk ordan burdan
hatta bana bir resmini verdin o gece
sonrasında
ben sana bütün gecelerimi verdim...
new york'ta türk tipi bir aşkı bizimki
mendilli
ve resimli...
çok güzeldi...
masal gibi...
bütün masallar biter...
bizimkide bitti...

avuçlarımdan kayıp gittin
yabancılaştın gün be gün
gün be gün uzaklaştın
seni tutamadım
dostlar sordu
'new york'ta bir akşamüstü
42.caddenin köşesinde
aşık olmuştun...'
yutkundum,anlatamadım

new york'ta bir akşamüstü
karadeniz FM dinlerken
zaman avucumdaki resimden ibaretti
biliyorum
böyle olmazdı sonumuz bir başka yerde
seni
bu şehir kirletti

Derviş Mamat

Ođlum

saçlarını
yüzünü okşuyorum
sen uyurken
sana doğru nehirler akıyor benden
ne çok şeyimsin benim
düşüncelerim sensin çok zaman
ve her şey seninle var
sen benim en büyük parçam

gözlerimin önünde ol
sözlerimin önünde
hikayem sen ol
bitme
ben gitmeden ođul
benim hayatımdan gitme

elin günüme deđsin hep
ben yüređinden öteye gidemiyorum
senin için
tutsaklıklara gönüllüyüm ođul
senden başka özgürlük istemiyorum

biliyorum
allahın lütfusun bana
ođlumsun
bir meleđe kanat çizmesinler
o
sen olursun

Derviş Mamat

Sabâ

sen gel, uykulara zeval gelmesin
yorgun iken beden,yorgunken yürek
bir rast söyle, gece böyle bitmesin
bana yar dilinden, tatlı söz gerek

ya da, sabâ olsun bu kez şarkımız
biten uykulara merhaba desin
ağaran gün gibi, mahmur aşkımız
nelere gebedir, kimse bilmesin

Derviş Mamat

Son Düğme

bu sabah
kolalı beyaz gömleđimi giyerken
sanki odama geldin...
ben kapattım
sen açtın o son düğmeyi
defalarca...
bilirim iliklenmiş yakaları
hiç sevmezdin...

Derviş Mamat

Sonbahar

iki yapraktılar
birbirinden ayrı.
sarardılar,soldular...
vakit tamamdı,
rüzgar sert esiyordu,
kopup,
onunla uçtular.
toprağa düştüler yanyana,
baharda başka dallarda yeşermişlerdi
lakin
sonbaharda buluştular.

Derviş Mamat

Şehit'e

yerine bile bakamadan yaranın
telaş içinde,
aracın arka koltuğuna bindik...
'komutanım vuruldum ben' dedin ya,
konuşabiliyorsun diye
hepimiz sevinmiştik.

yol çok bozuktu be asker
arada dereler önümüzü kesiyordu
sanki bitmeyecekti...
yüzün beyazlıyordu
ben çok korkuyordum be asker
yaşamak yüzünde renk olması mı demekti?

avucumu karnına bastırken,
dalmıştım....
sahi annen sağ mı idi?
baban ne iş yapardı?
seni askere sevgilin mi yolcu etti...
ben korkuyordum be asker
yaşamak karnında yara olmaması mı demekti?

telsizden;
size doğru çıktık dediler...
'bak duydun mu' dedim
üşüyorum dedin...
dayanabilsen ambulans yetişecekti
çok kan akıyordu,çok
ben korkuyordum asker
yaşamak, bedeninin sıcak olması mı demekti?

gözlerin kapandı asker...
soluğun gitti...
ben çok korkuyordum asker,
yaşamak nefes almak mı demek ti?

seni kucağımdan aldılar,
yaran avucumda kaldı..
başın ne kadar hafifti,
dizimi hiç acıtmadı...
ardından bakarken içim yanıyordu asker,
aha' dedim bir civan daha gitti...
yaşamak, şehit için ağlayabilmek mi demekti...

Derviş Mamat

Tablo

göl yaptım sonbahar yapraklarından,
su damlalarından ev.
kumlardan bir nehir,
çaputlardan insanlar,
ağaçtan bir tren,
betondan çayırlar yaptım...
kocaman bir çarpı atıp üstlerine sonra,
size bıraktım.

Derviş Mamat

Uçurum

yukardan baktığımda
sen uçurumun dibinde idin
dinmiyordu o amansız uğultu.
yanına indiğimde
her yer
bir uçurumdu...

Derviş Mamat

Vakit Tamam

vakit tamam
ben bunca zaman
anlatamadım kendimi size
bundan sonrada anlatamam...

isyan ediyorum açmazlarınıza,
itilmelere,
kalabalık yalnızlıklarınızı artık
birbirinize anlatacaksınız..
çıkartın maskelerinizi,
korkmayın;
soluk alacak, içecek ve doycaksınız
yetinmelerinize isyan ederek
ben gidiyorum
siz bu sürüde yalnız kalacaksınız..

burdan ayrılmıyorum,
sizden ayrılıyorum ben,
artık benden çalamayacaksınız.
bu kere vakit tamam,
biliyorum
nereye gittiğimi
asla anlamayacaksınız.

Derviş Mamat

Yalnızlık 1

bir şeyler mırıldanır
gecenin karanlığında
belli belirsiz inlerdi.
o, kuşlardan bile önce kalkıp
sabahı beklerken,
geçip gitmiş vapurların
düdüklerini
dinlerdi...

Derviş Mamat

Yalnızlık 2

gün
kırdığında belini
yalnızlık geceye seslenir
çağrıya mutlak uyar gece
geç kalmaz, gelir
açar katıksız sofrasını yalnızca
yalnızlık
geceyle beslenir

Derviş Mamat

Yalnızlık 3

bu gece yalnızın
defilesi vardı
tüm kıyafetlerini giydi, çıkardı
beğenen olmadı
alkış almadı
yalnız olduğundan
sabaha yine
çıplaktı

Derviş Mamat

Yalnızlık 4

kapıları açar kapatır yalnız
yada
yol bekler penceresinde
biri ha gelmiştir
ha gelecektir
tek kişilik bir telaş içerisinde

ya kapısından umar yalnız
ya penceresinden
lakin
dününden şanslıdır
yalnızın bu gün
iki belki'si vardır

Derviş Mamat

Yalnızlık 5

yaz sabahları
erkence yola koyulur
sahildeki parka inerken
keyiflidir
ıslık çaldığı bile olur

yaklaştıkça adımlarını hızlandırır
kimsenin beklemediği randevusuna
acaba geç mi kalmıştır
bu parkın
ücretsiz bekçisidir yalnız
kendi kendisini işe almıştır

Derviş Mamat

Yalnızlık 6

mutlak cevapları yoktur yalnızın
belki bile
büyük olasılıktır
sanki'ye yakın
gibi'nin avuntusunda
yalnız için
belki'lerin sonrası
keşke'lerin zulasında
ve o
hepsinin tam ortasında

Derviş Mamat